

התנסות במסגרת של בריאות הנפש: אחד הקריטריונים החשובים ביותר לקבלה לתכנית הוא שנתיים התנסות במסגרת של בריאות הנפש (כמפורט בהמשך), כאשר לפחות חצי מהתקופה הנ"ל רצוי שתתקיים במסגרת אשפוזית. אין תחליף לקריטריון זה ולא ניתן להשלימו במהלך הלימודים בתכנית, להוציא מקרים יוצאים מן הכלל שבהם המועמד עובד בזמן ההרשמה כשנה שלמה במסגרת פסיכיאטרית אשפוזית.

מסגרת בריאות הנפש הינה מסגרת פסיכיאטרית אשפוזית, מרפאת חוץ לבריאות נפש או מרפאה קהילתית או מסגרת טיפולית אחרת שבה מתקיימים טיפולים פרטניים שבועיים בגישה פסיכודינמית וניתנים ליווי, ייעוץ פסיכיאטרי, הדרכות פרטניות דינמיות ושבועיות וסמינרים פסיכיאטריים ופסיכולוגיים. עקרונית, כל מסגרת המוכרת כמקום התמחות לפסיכולוגים קליניים (כולל הקריטריון האשפוזי) ייחשב כעונה על הדרישה הנ"ל. במקרה והכרה כזו אינה קיימת, יתכנו מצבים בהם ועדת ההוראה תכיר במקום עבודה כראוי על פי הקריטריונים שהוזכרו לעיל. ועדת ההוראה רשאית להחליט בדבר ערך ההתנסות הקלינית במסגרת בריאות הנפש באשר לכל מועמד, ואף לדרוש השלמות במקרים חריגים. אם ניתנת דרישה כזאת, על המועמד למצוא ולסדר בעבורו את המסגרת הנדרשת עד חודש לפני תחילת הלימודים, וקבלתו לתכנית מותנית בכך.

במהלך שלוש שנות הלימוד בתכנית על הסטודנט לטפל בלפחות 3-4 מטופלים, טיפול דינמי פרטני ושבועי במסגרת המוגדרת כמסגרת לבריאות הנפש על פי הקריטריונים שהוזכרו לעיל.

המועמדים לתכנית מתבקשים להציג במסמכי ההרשמה ניסיון מגוון במסגרות בריאות נפש שונות עם אוכלוסיות שונות ובגילאים שונים. מועמדים בעלי ניסיון קליני עם אוכלוסיות ילדים בלבד, למשל, יתבקשו להרחיב את ניסיונם ע"י עבודה נוספת עם מבוגרים. תואר שני קליני העוסק רק בטיפול בילדים לא יחשב מספיק ותידרש השלמה קלינית ואקדמאית נוספת של עבודה עם מבוגרים.